

**Родинне
СВЯТО**

**Гурток Миргородської райСЮН
при Кибинській ЗОШ І-ІІІ ст**

Керівник гуртка: **Ященко В.М**

ВІДКРИТИЙ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «РОДИННЕ СВЯТО»

Цілі і завдання: Формувати переконання про важливість сім'ї в житті людини.

Згуртувати колективу дітей та батьків. Розвивати в учнів почуття обов'язку перед родиною, старшими і молодшими членами сім'ї, вміння слухати й підтримувати мир і злагоду в родині; Виховувати в учнів почуття любові та поваги до усіх членів родини.

Оформлення зала: сімейні фото, презентація.

Обладнання: квіти, рушники, серветки, народні прислів'я про родину, заголовок великими літерами, повітряні кульки. У залі стоять столи, за якими будуть сидіти всі члени однієї або кількох родин. Столи пронумеровані, прикрашені букетами квітів, серветками, вишитими скатерттинами. На столах цукерки, фрукти, солодощі. Перед проведенням свята вчитель повинен провести бесіду з учнями про культуру поведінки за столом та культуру поведінки в громадських місцях. Зала прикрашена квітами, вишитими рушниками, серветками, висловами про родину — прислів'ями та приказками.

Прислів'я:

- Який куц, така й хворостина, які батьки, така й дитина.
- Чоловік у домі — голова, а жінка — душа.
- Шануй батька і няньку, буде тобі скрізь гладенько.
- Матері ні купити, ані заслужити.
- На сонці тепло, а біля матері — добре.
- Добре в тій родині, де усі єдині.

Хід заходу

На дошці :

«В щасливі і сумні години,
Куди б нам не стелився шлях,
Не згасне вогнище родинне

В людських запалених серцях.» Д.Білоус

Вчитель: Доброго дня, шановні батьки та рідні! Я дуже рада, що ми всі тут зібралися на святі «З родини йде життя людини». В Україні говорять: «Без сім'ї немає щастя на землі». Саме в сім'ї дитина робить свої найперші кроки, звідси вона

виходить у широкий світ, навчається любові і добра, тут вчиться шанувати свій рід, свою землю, берегти пам'ять свого роду.
Родина – це не тільки родичі,
це друзі, наш клас, школа й увесь народ.
Батьки – це найцінніше, що є в кожній дитини.

Ми дуже раді всіх вітати!

І, сподіваємось, що кожен

Для себе щось узяти зможе.

Хтось настрій добрий запозичить,

Хтось - слову доброму зрадіє,

Сьогодні в дружнім колі зібралися ми всі

В домівці нашій – рідній школі –

Сердечно й щиро привітати

З сьогоднішнім родинним святом

Сім'я! Яке красиве слово! Сім'я. як гріє душу! Воно нагадує ласкавий голос мами,

дбайливу суворість батька. «Сім'я – це семеро таких же, як я». І справді, в сім'ї всі чимось походять друг на друга:

обличчям, голосом, поглядом, характером. Можуть бути однакові захоплення та заняття. А коли ж народилась її величність ,

сім'я? Дуже давно. Коли про неї ні чого не чула земля, але... **(звучить мелодія, під неї зачитується легенда)**

Ніч. Тишина.

В тихім шелесті трав

Адам у Єви запитав:

- Кохана, люба, мила, чарівна,

Скажи мені, єдина,

Хто буде дарувати життя,

А потім доглядати дитя?

- Я.

- Варити , прати, прибирати,

Сімейне вогнище оберігати?

-Я.

- Постійно радість дарувати,
Усіх теплом оберігати?

- Я.

А ти, мій милий, неповторний,
Скажи мені, єдиний,
Хто буде рід наш берегти,
І множити покоління?

- Я.

- Хто дбатиме усе життя
Про щасливе майбуття?

- Я.

- Дітей навчати лиш добра,
І боронити від лиха й зла?

- Я.

- Кохати буде до забуття
І поруч буде все життя?

- Я.

І так сім раз

Звучало я, я, я.

Ось так і створилась сім'я.

Вчитель: Найдорожчі в світі люди-рідні батьки. Вони завжди простять, зрозуміють, вислухають. Поки живі батьки – ми всі щасливі, поки живі батьки, кожен з нас залишається дитиною і в 10, і в 20, і в 30, і в 40 років. «Шануймо наших батьків», - так вчить Книга Книг – Біблія.

Майже 3,5 тисячі років тому на кам'яних плитах, які отримав пророк Мойсей від Бога на горі Синай, були вирізані слова: «Шануй батька твого і матір твою, щоб добре тобі було та щоб довго літ був ти на землі».

Учні:

Ми до батьків сказати хочемо слово,
Сповнене ніжності й любові,
Бо без батьків, чого ми варті,-
Без маминої ласки і тепла,
Без батьківської строгості і жарту,
Без нашого родинного тепла?

Учні:

Ми любим вас, кохані мами й тата,
І вам бажаємо здоров'я ми багато.
Ми хочемо, щоб завжди ви раділи
І щоб в житті ніколи не хворіли.
Хай щастя і радість вам ллються рікою,
Щоб ви не стрічались ніколи з журбою,
Хай пісня дзвінка виграє на вустах,
Хай смутку ніколи не буде в очах.

Учні:

Як мені вас не любити,
Рідні батько й ненько?
Та ви ж мене доглядали
І дбали про мене.
Та ви ж мене згодували
Щирими руками.
Ой, нема та ніде в світі
Рідніших. Як батько й мати!
Батько розуму навчає,
Мати приголубить.
Ніхто мене так на світі,
Як ви, не любить.

Дай же, Боже, щоб я виріс,
В школі гарно вчився,
Щоб я батькові і неньці
Добре відплатився.

Танець

Учень: Мама – найдорожча людина в цілому світі. Кожне її слово, мудрі поради і добрі справи – це книга життя, з якою ви вирушаєте в дорогу. Скільки безсонних ночей провела вона над вашим ліжком, коли ви були маленькими! Скільки сил віддала вона коли ви підросли. Подумайте, як багато зробила для вас ваша мати!

Я думаю вам буде дуже цікаво дізнатись: А хто вигадав маму?

(звучить мелодія).

Якось добрий Бог вирішив створити... мам

Шість днів та ночей Він роздумував. Та ось з'явився ангел і мовив:

- Ти стільки часу тратиш на неї!

- Так... Але ти читав вимоги замовлення?

Вона мусить складатися із 180 рухомих частин, які можна було б при потребі замінити, її поцілунок має лікувати все – від зламаної ноги до розчарування в коханні, також вона мусить мати шість пар рук.

Ангел похитав головою і недовіжливо спитав:

- Шість пар рук?

- Не в руках проблема, - відповів Бог, - а в

Трьох парах очей, що вона мусить мати.

- Аж стільки! – вигукнув ангел.

Бог ствердно кивнув. Потім додав:

- Одну пару, щоб бачити через зачинені двері,

Коли питає : «Що ви там робите, діти?», - навіть якщо вона знає, що вони роблять. Іншу пару на потилиці, щоб бачити те, що не мала би бачити, але що має знати. Ще іншу пару, щоб таємно сказати синові, який вскочив у халепу: «Розумію сину, і люблю тебе».

- Господи, - сказав ангел, - вже пізно, йди відпочивати.

- Не можу, - відповів Господь, - Вже майже закінчую.

Ангел поволі обійшов навколо моделі матері.

- Надто тендітна, - сказав зітхаючи.
- Але витривала! – відповів Господь із заповом.
- Ти не можеш уявити собі того, що може зробити чи перетерпіти мати.
- Чи вміє вона думати? – запитав янгол.
- Не лише думати. А вміє також дуже добре користуватися своїм розумом і пристосовуватися до обставин.

Тоді ангел схилився над моделлю і доторкнувся пальцем до її щоки.

- Тут щось стікає, - мовив здивовано.
- Так, це – сльоза, - відповів зі смутком Бог.
- Але для чого вона? – спитав ангел.
- Щоб висловлювати радість, смуток, розчарування, біль...
- Господи, Ти – справжній геній! – вигукнув захоплено ангел.

Тихим, меланхолічним голосом Бог прошепотів:

- Правду кажучи, це не Я створив... ту сльозу.
- Я вважаю, кожен з вас знайде слова вдячності для своєї матусі.

Є в мене найкраща в світі матуся.

За неї до тебе, Пречиста, молюся.

Молюся устами, молюся серденьком

До тебе, небесна Ісусова ненько.

Благаю у тебе щирими словами

Опіки та ласки для любої мами.

Пошли їй не скарби, а щастя і долю,

Щоб дні їй минали без смутку, без болю.

Рятуй від недуги, матусеньку милу.

Даруй їй здоров'я, рукам подай силу;

Щоб вивела діток у світ та у люди,

Щоб нами раділа, пишалась усюди.

За це я складаю в молитві долоні
До тебе, Царице на сонячнім троні.
Найсвятіша, наймиліша,
Зіронька ясна!
Найрідніша, найгарніша,
Мов сама весна!
Справедлива, добра, щира,
Матінко моя!
Щастя зичу тобі, миру,
Злагоди щодня!
Мамо, єдина й кохана,
Ти найдорожча в житті.
Поглядом ніжним, ласкавим
Серце зігрієш мені.
Біди, незгоди й тривоги
Не похитнули тебе,
І не зійшла ти з дороги,
Що уперед нас веде.
Ти ніби зіронька сяєш
На небосхилі яснім.
Шлях лиш добром озаряєш
І допоможеш ти всім.
Хай береже тебе доля,
Сонце хай світить завжди,
Поруч щаслива з тобою,
Хочу я бути, як ти.
Звучить пісня «Родина, родина» Білобров Даша
Лебеді материнства

Мріють крилами з туману лебеді рожеві,
Сиплють ночі у лимани зорі сургучеві.
Заглядає в шибку казка сивими очима,
Материнська добра ласка в неї за плечима.
Ой біжи, біжи, досадо, не вертай до хати,
Не пуцу тебе колиску синову гойдати.
Припливайте до колиски, лебеді, як мрії,
Опустіться, тихі зорі, синові під вії.
Темряву тривожили криками півні,
Танцювали лебеді в хаті на стіні,
Лопотіли крилами і рожевим пір'ям,
Лоскотами марево золотим сузір'ям.
Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.
У хмільні смеркання мавки чорноброві
Ждатимуть твоєї ніжності й любові.
Будуть тебе кликати у сади зелені
Хлопців чорночубих диво-наречені.
Можеш вибирати друзів і дружину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.
Можна вибрати друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.
За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.
І якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі,
Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.

Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Василь Симоненко

Вчитель: Я пропоную вам, прослухати невеличку розповідь, правда головний герой в ній вже батько.

“ Батько повернувся ”

В одній щасливій сім'ї зростали 2 дівчинки - Зоя та Зіна. Їм було по 2 роки. Кожен день вони з нетерпінням очікували, коли батько повернеться з роботи. Бігли на зустріч батьку до воріт; батько брав їх на руки – Зіну на праву, Зоя на ліву. Так і входив він в хату - з доньками на руках, а в хаті зустрічала щаслива мати.

Ну ось прийшло на нашу землю велике горе: напали фашистські загарбники. Батько пішов на фронт. Три роки він захищав Батьківщину від фашистів. Часто писав листи, просив матір поцілувати Зіну і Зою, і мати, цілуючи їх, плакала, а дівчата казали: ”мамо, не плач, тато прийде...”

Потім листів не було декілька місяців. Раптом прийшов лист від фронтового друга батька. Писав він Зої й Зіні і їх матері, що батько й чоловік їх поранений і скоро повернеться додому. В теплий сонячний ранок ранньою весною Зіна й Зоя грали на подвір'ї. Їм вже було по п'ять років. Вони стояли біля снігової баби, яка починала розтавати і думали: якби хоч на день зберегти їй життя? Біля хати стояла мати. Тато йде! - крикнула мама.

Зіна і Зоя побачили, як до них наближається високий солдат з мішком на плечах. Радісно закричавши - Тато! - дівчата побігли назустріч. Вони протягнули рученьки, очікуючи, коли він, як завжди, візьме їх на руки - Зіну на праву, а Зою на ліву.

Але тато мовчав і не брав їх на руки. І раптом вони побачили, що у тата нема рук. Тільки пусті рукава з шинелі. Дівчата підняли голови і злякано подивилися батьку у вічі. Він склонився над ними і з його очей на білий сніг падали сльози.

Зіна й Зоя обійняли тата, притулившись щічками до порожніх рукавів.

- Ой, тату, не треба брати нас на руки, ми вже не маленькі, - прошепотіла Зіна

- нам уже п'ять років, - додала Зоя

Вчитель: Батько, тато... суворий, вимогливий, а його любов до дітей стримана, врівноважена.

Кожній дитині хочеться щоб її батько був людиною сильною, справедливою, яскраво виявленою, мав почуття відповідальності. Якби чули, з якою гордістю розповідають про уміння своїх татусів. І хай маму, звичайно, тато замінити не може, та без нього немає щасливої дитини.

Учні:

Дорогий, хороший, рідний тато,
Кращого від тебе не знайти.

Дорогий, хороший, рідний тато,
Як чудово, що у нас є ти.

У суботу тато прибирає,
Добре знає діло він своє.

Миє все, підлогу натирає,
Вихідний матусі він дає.

Учні:

Батьки і діти! Діти і батьки!

Нерозділиме і довічне коло.

Ми засіваємо житейське поле

І не на день майбутній - на віки!

Між нами не ляжуть вирвами роки,

Бо наша кров пульсує в нашій долі...

Батьки і діти... Діти і батьки,

Нам нічого ділити на спільним полі.

Оцих тополь приречений кортеж,

Що вічно супроводить Україну,

І традиційні верби, і калина –

Все батьківське, але синівське теж.

Все наше – од дощинки і навіки

До вічної Тарасової муки –

Передають своїм синам і внукам

І не на день майбутній - на віки!

Я зрозумів тривогу ваших дум

Чи діти спадок збережуть великий?

Вчитель

Сьогодні у нас на святі присутні мами ваших батьків, ваші бабусі . Часто саме на їх плечі лягає виховання онуків. Нерідко саме вони замінюють вам тата і маму. Щоб відповісти на всі ваші « чому?», щоб розповісти казочку, заспівати пісеньку, навчити вишивати чи майструвати. Вони - все встигають, на всі запитання відповідають. Любі бабусі, спасибі вам за те, що допомагаєте виховувати своїх онуків, що берете на свої плечі багато наших, батьківських турбот. А зараз ваші внучата звертаються до вас.

Учні:

Свою бабусю знаю

Я з давніх-давніх пір,

Її обличчя любе,

Її ласкавий зір.

Замислиться бабуся, зажуриться на мить,

І знов, дивись , сміється,

Ласкаво гомонить.

Та над усе найбільше

Сподобались мені

Її ласкаві руки,

Умілі та міцні.

Оцій руці хорошій

Робота не важка,

Бо в'яже, варить, шиє,

Бабусина рука.

Буває щось пошиє,

Ви скажете: краса,

Вона робити вміє

Ну просто чудеса.

І я в бабусі руки

Цілую залюбки,

Вони немов співають,

Розказують казки.
Я слухаю бабусю,
Я весь, мов уві сні.

Учні:

Чому ж так багато довкола тепла?
Це моя бабуся його принесла.
Скільки ж у бабусі сонця і тепла.
Скільки в неї радості, щедрого добра!
У душі бабусі почуттів глибінь,
А в очах у неї – неба живи синь.
У руках невтомних – праця без кінця.
А в устах ласкавих – мова мудреця.
Як же не любити бабцю дорогу?!
Я перед бабусею завжди у боргу.

Одна родина

Сумно, сумно аж за край
Не дивись на мене, грай, музико, грай.
Зимно, зимно на душі...
Забирай, що хочеш, тільки залиши
 Одну калину за вікном,
 Одну родину за столом
 Одну стежину, щоб додому йшла сама,
 Одну любов на все життя,
 Одну журбу до забуття
 І Україну, бо в нас іншої нема! **3 рази**
Сумно, сумно аж за край...
Так чого ти плачеш? Грай музико, грай

Крапля горя не зальє,
Наливай, козаче, бо у нас ще є
Одна калина за вікном,
Одна родина за столом
Одна стежина, щоб додому йшла сама,
Одна любов на все життя,
Одна журба до забуття
І Україну, бо в нас іншої нема! **3 рази**

Сумно, так і не засну
Краще буду думати про свою весну.
Та й піду за небокрай,
Вперше як востаннє, грай, музико, грай
Про ту калину за вікном,
Одну родину за столом,
Одну стежину, щоб додому йшла сама,
Одну любов на все життя,
Одну журбу до забуття
І Україну, бо в нас іншої нема! **3 рази**

Про ту калину за вікном,
Одну родину за столом,
Одну стежину, щоб додому йшла сама,
Одну любов на все життя,
Одну журбу до забуття
І Україну, бо в нас іншої нема! **3 рази**

Класний керівник.

Вашій увазі пропонується перший конкурс.

Конкурс 1 «Сімейний бюджет». Викликаються дві родини, дається однакова кількість монет (по 1 та 2 копійки) у сумі 99 коп. Завдання: хто швидше порахує.

Конкурс 2 «Кольорові кульки»

Ваше завдання: з зав'язаними очима роздавити кульку, щоб вона лопнула, дістати папір, на якому записане запитання, і дати відповідь на нього.

1 кулька. Чи пам'ятаєте ви свої перші думки після народження дитини? Про що ви думали, коли вам вперше принесли ваше дитятко?

2 кулька. Ваші перші спогади про раннє дитинство. З якого часу ви себе пам'ятаєте? З ким пов'язані ці перші спогади? З якою подією?

3 кулька. Чи маєте ви з дітьми спільні заняття, захоплення?

4 кулька. «Більше всього я ціную в своїй дитині...»

5 кулька. Які покарання застосовуються у вашій сім'ї?

6 кулька. У зв'язку з тим, що діти дорослішають, які тривоги у вас виникають?

Конкурс 3 для мам «Угадай дитину по руках»

Діти (6 – 7 учнів) стають у коло. Мамі зав'язують очі. Вона повинна по руках впізнати свою дитину.

Конкурс 4 «Пантоміма». Викликаються діти по черзі. Завдання: показати батькам загаданий предмет, який вони повинні відгадати.

(Слова – парасолька, чайник, кенгуру, збір врожаю восени, літо)

Конкурс 5 «Оберіг» намалювати оберіг Вашої родини. (2 Родини.)

Конкурс 6 ерудитів

1. По вулиці йшли: бабуся, 2 матері і 2 дочки та онука. Скільки всього йшло жінок? (3)

2. Хто автор слів «Караюсь, мучусь, але не каюсь»? (Т. Шевченко)

3. Поетичний народний символ України (калина)

4. Птах, який за народним повір'ям, приносить щастя (лелека).

5. Що стоїть посеред Землі? (буква м)

6. Які два займенники заважають на дорозі? (я + ми)

7. На груші виростало 5 яблук, а на ялині – лише 2. Скільки всього яблук виростало? (Жодного)

8. Як називають батьків дружини? (теща, тесть)
9. Що станеться з білою хусткою, якщо її занурити в Чорне море? (намокне)
10. Яке слово складається з семи букв? (сім'я).
11. У лютому в нашому дворі розквітло 3 ромашки, та 2 троянди. Скільки всього розквітло квітів? (Жодної, Зимомою не квітнуть)
12. У вазі стояло 3 ромашки і два тюльпани. Скільки ромашок у вазі. (3)
13. На ганку гралися 5 мишенят. Прибігла кішка і сіла на ганку. Скільки звірів стало на ганку? (1 Кішка)
14. У тварини дві праві ноги, дві ліві ноги, дві задні та дві передні. Скільки ніг разом? (4)
15. Андрійко зсипав 3 купки піску, а потім висипав туди ще одну. Скільки стало купок? (1)

Конкурс 7 Прислів'я про схожість батьків і дітей.

- 1) Яке дерево, такі в нього квіточки, Які батьки... (такі їхні діточки).
 - 2) Який куш, така й калина, Яка мати,... (така й дитина).
 - 3) Який дуб, такий тин, який батько, .. (такий син).
 - 4) Не навчив батько, не навчить і... (дядько).
- 2-а учениця. Прислів'я про щастя мати рідну маму.
- 1) Як під сонцем квітам, ... (так з матір'ю дітям).
 - 2) Як мати рідненька, ... (то й сорочка біленька).
 - 3) Мати однією рукою б'є, ... (а другою голубить).
 - 4) Дитина плаче, а матері... (боляче).

Конкурс 8 «Нова сукня, для матусі під час кризи в Україні» . Виготовити сукню з газети (Чотири родини)

Конкурс 9 «Хто спритніший: батьки чи діти»

(Без допомоги рук з'їсти апельсин 2 пари)

Конкурс 9 Отже, перевіримо, як батьки знають своїх дітей.

1. Що проситиме ваша дитина в той день, коли їй ні в чому не буде відмовлено?
2. Чим ваша дитина, одержавши повну свободу, займе себе першочергово?
3. Назвіть друзів ваших дітей.
4. Який предмет у школі для вашої дитини найцікавіший?

А зараз перевіримо, як діти знають своїх батьків.

1. Напишіть дати народження своїх батьків.
2. Якого кольору очі у твоєї мами?
3. Який колір улюблений у твоєї мами, батька?
4. Які пісні любить слухати мама, батько?
5. Яка найулюбленіша квітка твоєї мами?

Батьки, а тепер продовжіть речення ви: «Більше всього я ціную в своїй дитині...» (батьки говорять по черзі).

А тепер я попрошу дітей швидко подумати і продовжити таке речення: «Я поважаю батьків за те, що...» (діти говорять по черзі).

Молитва за батьків

Всемилосердний Боже! Дякую тобі за наших батьків та за все те добре, що Ти нам подав через них. Вони виховують нас, навчають виконувати Твої святі заповіді, не грішити. Ми любимо їх і хочемо завжди шанувати й бути слухняними. А Ти, Господи, поможи нам у цьому Твоєю ласкою. Благослови їх, Господи, добром, здоров'ям та довгим і щасливим життям, хорони від злого, дай їм силу перемогти всі труднощі, діждатися втіхи від своїх дітей.

Вчитель

Хай же будуть ваші руки сильнішими, а душі зрячими!

Хай поруч з матір'ю завжди йтиме батько!

Хай кожна дитина, яка приходить у цей світ,

Матиме ці два крила не для того, аби літати,

А щоб впевнено ходити по землі.

На фінал свята солодкий подарунок торт з чаєм.

Перегляд презентації